

Týždeň s Dagom Danišom: Matovič to pretlačil s bolestivými stratami. Ofenzíva Kolíkovej. Parlamentný komiks

- CZ24 News | 29. května 2021

1. Keď utrpíš víťazstvo

Igor Matovič si po dlhom boji zapisuje malé víťazstvo. Vláda povolila používanie ruskej vakcíny Sputnik V.

Konečný súčet ziskov a strát je však pri Matovičovi záporný.

Celkom na začiatku konfliktu o ruskú vakcínu bol Matovič premiérom. Po jeho boku stál minister zdravotníctva Krajčí, ktorý ho na slovo poslúchal. Po „kauze Sputnik“, do ktorej sa naplno vložili SaS, Za ľudí a Prezidentský palác, nasledovalo odstrelenie Krajčího. Premiér Matovič ho musel obetovať.

Nestačilo. SaS, časť Za ľudí okolo Kolíkovej a prezidentka Čaputová po jednom dni usúdili, že pád Krajčího nestačí a naliehali na výmenu premiéra. Matovič opäť cúvol. S podmienkou, že vládnu funkciu opustí aj Sulík.

Ani to mu nevyšlo. Opäť musel skloniť hlavu.

A nakoniec: novým ministrom zdravotníctva sa nestal Matovičov (Krajčího) človek, ale Lengvarský, ktorý nemá problém vstupovať do sporov so šéfom OĽaNO.

Ak si to zhrnieme, Matovič pri snahe pretlačiť Sputnik prišiel o zuby.

Možno by sme mali spresniť, že povolenie očkovania Sputnikom nie je víťazstvo Matoviča

(dokopaného a odstaveného), ale skôr víťazstvo Rusov.

Na celom spore o ruskú vakcínu je pritom smutné, že vecný rozmer bol celkom potlačený. Debatu ovládli ideologické, geopolitické a rasistické (protiruské) predsudky. Medzinárodná vedecká a lekárska komunita nemala k Sputniku vážnejšie výhrady. Námietky k Sputniku sú prevažne formálno-technické. A politické.

Do zápasu sa vrhali hlavne prezidentka (predvolávala si ministrov zdravotníctva, vyžadovala zmluvy, zavolala si k sebe šéfkou Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv), Kolíkovej skupina Za ľudí a SaS. Teda „atlantickí jastrabi“. Vedcov a lekárov, ktorí by hovorili o skúsenostiach s kvalitou, bezpečnosťou a účinnosťou vakcíny, bolo počuť pomenej. Prípadne vôbec...

Pokiaľ ide o pohľad spotrebiteľa, na jednej strane je dobré, že ponuka očkovacích látok sa rozšíri. S následným vyhodnotením, ktorá má najlepší pomer prínosov a rizík. Na druhej strane: ani Sputnik V nerozširuje ponuku o novú kvalitu, ale len o nový produkt.

Ruská vakcína, rovnako ako tie západné, funguje na novom a nedostatočne odskúšanom princípe geneticky modifikovaných látok, ktorých používanie bolo až do roku 2020 obmedzené alebo (ako pri nových mRNA vakcínach) zakázané. A kvôli ktorým sa v EÚ narýchlo menila legislatíva.

Dnes sú tieto GMO vakcíny schválené len na „podmienečné použitie“ a väčšinou bez garancií výrobcov. Pretože chýbajú dlhoročné skúsenosti a dáta o prípadných neskorších vedľajších účinkoch či kontraindikáciách.

Pre záujemcov o pravidelné očkovanie, ktorí sú pri génom inžinierstve zdržanliví, by bolo optimálne, ak by sa ponuka rozšírila aj o tzv. konvenčné vakcíny. Teda o ten typ, s ktorým máme skúsenosti desiatky rokov. Tento typ vakcín v EÚ dostupný nie je.

A Sputnik V, na ktorom v marci vyhorela Matovičova vláda, na tom vôbec nič nemení.

2. Ofenzíva Kolíkovej

Keď padla Matovičova vláda, varovali sme, že nový kompromisný model s Hegerom nebude perspektívny. Pretože nebude mať ani vnútornú silu a motiváciu, ani verejnú podporu.

Dnes sa to potvrdzuje. Z oboch koncov.

Exkluzívny prieskum Focusu pre Postoj ukazuje, že Hegerova vláda má veľmi vlažnú podporu voličov. Pevne za ňou stojí len štvrtina oslovených. Ostatným je to buď ľahostajné, alebo chcú zmenu.

Zaujímavé je aj rozdelenie odpovedí podľa politických strán. Najrozhodnejšiu podporu vyjadrujú voliči Obyčajných a SaS. Voliči Za ľudí sú kdesi v strede, pokračovanie vlády preferuje 54 percent z nich. Najmenšiu podporu má vláda medzi voličmi Borisa Kollára (len 39 percent).

Podobne ako voliči sú na tom aj strany koalície. Viacerí poslanci aj ministri priznávajú, že už nemajú veľkú chuť pokračovať. Chýba im motivácia a dravosť. Stav je podobný ako v polčase Radičovej vlády. Vnútorné konflikty prekročili zdravú mieru a znemožňujú koalícii napredovať.

Vo vláde chýba to podstatné, čo je motorom každej zostavy: vášeň, entuziazmus, vitalita.

Matovič urobil osudovú chybu, keď si zle vyhodnotil politické súradnice (ak ich vôbec vyhodnocoval).

A keď z osobných dôvodov otvoril front so Sulíkovou SaS, ktorá bola pôvodne spoľahlivejšou oporou koalície než Sme rodina či Za ľudí.

Pri Borisovi Kollárovi sa potvrdzuje, že ochrana „našich ľudí“ je pre neho podstatne dôležitejšia ako budúcnosť vlády. Tá ho zaujíma čoraz menej.

Ešte väčším rizikom pre prežitie koalície je strana Za ľudí. Platí to už od začiatku. Priamo v jej génoch je zakódovaný konflikt medzi tým, čím je, a medzi tým, na čo sa chcela hrať.

Projekt s Kiskovou stranou bol pôvodne snahou, povedané slovníkom Clausewitz, o „pokračovanie progresivizmu inými prostriedkami“. Kiska a partia okolo neho boli liberálne, v mnohom dokonca progresívne založení ľudia. Po neúspešnom štarte Progresívneho Slovenska však zadanie vyzeralo tak, že druhá nová strana sa má viac orientovať na konzervatívnejších voličov.

Progresívna partia okolo Kisku, Kolíkovej, Valáška a Miroslava Kollára tolerovala Remišovú ako „dvojku“.

Po odchode Kisku sa stala jednotkou. A rovnováha sa narušila. Časť Kiskovho tímu sa rozprchla do PS a Spolu – teda „domov“. Ďalší sa držia sukne Márie Kolíkovej, ktorá má názorovo a politicky blízko k Zuzane Čaputovej.

Elita strany je na strane Kolíkovej. Tesná väčšina členskej základne zas podporuje Remišovú.

Zápas o vedenie Za ľudí bude mať priame následky aj pre budúcnosť vlády. Kolíkovej skupina zrejme nebude mať chuť pokračovať. Očakáva sa, že z koalície odíde. Sulíkova SaS verejne avizuje, že v takom prípade neostanú ani oni...

Pokiaľ ide o stranu a jej verejnú podporu, tam sa zrejme veľa nezmení ani s Remišovou, ani s Kolíkovou. Je to jedno. Remišová je nerozhodná a nudná. Kolíková zas disponuje zápornou charizmou (čo sa márne snažia vyvážiť médiá, ktoré ju nekriticky uctieva). Predovšetkým však platí, že partia liberálov, ktorá predstierala konzervatívnu ponuku, nemôže byť atraktívna ani pre jeden, ani pre druhý tábor.

Slovom, táto strana bola, je a bude nepodarok.

3. Parlamentný komiks

Medzi najzábavnejšie okamihy týždňa patrila mimoriadna schôdza parlamentu k utajenému stretnutiu politických lídrov v SIS.

Prezidentka a premiér zhodne zapierali, že záhadné stretnutie v SIS sa malo týkať kauzy bývalého šéfa SIS. Poslanci si to však zjavne nemyslia. Žiadali, aby na schôdzi vystúpil aj väzobne stíhaný Pčolinský. Čo je, samozrejme, právne nemožné, keďže je v kolúznevej väzbe. Tá má zabrániť, aby akýmkoľvek spôsobom ovplyvňoval trestné konanie.

Poslancov treba pochváliť aspoň za to, že priznali farbu. Potvrdili, že krik okolo údajného „manipulovania vyšetrovania veľkých káz“ tu máme predovšetkým kvôli tomu, že Pčolinský, bývalý pokladník Sme rodina, tvrdne vo väzbe.

Samozrejme, ak existujú akékoľvek podozrenia z manipulácie vyšetrovania, falšovania svedeckých výpovedí a protiprávneho stíhania, treba to vyšetriť. O tom asi pochybuje málokto. Podozrivé by bolo

len to, ak by sa zrazu spochybňovala NAKA a jej metódy len kvôli problémom Vladimíra Pčolinského.

Palica, ktorú vyťahuje tajná služba proti NAKA, sa totiž nedá použiť selektívne. V okamihu, keď sa akceptuje, sa budú rehabilitácie dožadovať všetci, ktorí sú stíhaní v korupčných kauzách. Na veľkú radosť Smeru, Hlasu a SNS...

Napokon, parlamentná väčšina, ktorá si presadila pozvanie Pčolinského pred plénom, mala sčasti podobné zloženie. Návrh podporili poslanci Smeru, Hlasu, Sme rodina, kotlebovcov a pridala sa aj skupina z OĽaNO.

Zvláštna aliancia.

4. Vtedy vo Wuchane

Sumár týždňa zakončíme krátkym pohľadom do minulosti a do čínskeho Wuchanu, kde v roku 2019 prepukla epidémia nového koronavírusu.

Americký [The Wall Street Journal zverejnil](#) časť správy spravodajských služieb, ktorá podopiera predpoklad, že vírus mohol uniknúť z laboratória. Podľa správy traja výskumníci wuchanského ústavu v novembri 2019 ochoreli a ich stav bol taký vážny, že museli byť hospitalizovaní. Predpokladá sa, že zrejme nemali len bežnú chrípku (na ktorú sa sťažovali), ale ochorenie covid. Krátko nato sa začal nový vírus šíriť aj medzi obyvateľmi Wuchanu.

Hypotézu o možnom úniku koronavírusu z wuchanského laboratória, ktoré sa zameriavalo na zhromažďovanie, výskum a génové manipulácie koronavírusov, pripúšťa ako relevantnú čoraz viac vedcov.

A napokon aj čoraz viac zástupcov vlád. Vráťane Bidenovej, ktorá požaduje vyšetrovanie aj tejto možnosti.

Marcová správa medzinárodného vyšetrovacieho tímu síce recykluje starú oficiálnu tézu, že koronavírus sa „veľmi pravdepodobne“ rozšíril prirodzenou cestou, z netopiera na zvieratá a z nich na ľudí. Treba však dodať, že aj v tomto prípade ide len o hypotézu. Predpoklad. Nie o fakt, ktorý by sa opieral o presvedčivú argumentáciu.

Obrat vo vnímaní oboch hypotéz môžeme len privítať. Bolo by hrubou chybou, ak by sa predpoklad o úniku vírusu z laboratória odpisoval ako konšpirácia. Túto možnosť treba ďalej vyšetrovať. Podopiera ju čoraz viac indícií, ktoré sa už nedajú prehliadať alebo zľahčovať.

Na druhej strane: hypotézu o prírodnom prenose vírusu dnes nepodopiera vôbec nič. Dokonca ani staré správy o šírení koronavírusu z wuchanského trhu so zvieratami. Vyšetrovanie už minulý rok ukázalo, že táto „stopa“ je nepotvrdená.

Nechceme predbiehať, no je vysoko pravdepodobné, že teória o laboratórnom úniku vírusu sa skôr či neskôr presadí ako tá presvedčivejšia. A konšpiračne budú pôsobiť skôr tí, ktorí z pandémie vinia netopiere.

Alebo inak. Pokojne viňme netopiere (a iné zvieratá) aj ďalej. S dodatkom, že máme na mysli tie laboratórne. S laboratórne modifikovanými kmeňmi vírusov, ktoré mali byť – a boli – infekčné aj pre človeka...

Autor: Dag Daniš

Zdroj: <https://www.postoj.sk>